

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τρίτη Κυριακή

Από τότε άρχισε ο Ιησούς να κηρύττει και να λέει: «Μετανοείτε! Γιατί έφθασε η Βασιλεία των ουρανών».

Κι ενώ περπατούσε κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε δύο αδέρφια, το Σίμονα που λεγόταν Πέτρος, και τον αδελφό του, τον Ανδρέα, που έριχναν δίχτυ στη θάλασσα. Ήταν, πράγματι, ψαράδες.

Και τους λέει: «Ακολουθήστε με κι εγώ θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων». Και εκείνοι αφήνοντας αμέσως τα δίχτυα, τον ακολούθησαν. Και προχωρώντας παραπέρα είδε άλλα δύο αδέρφια, τον Ιάκωβο του Ζεβεδαίου και τον αδελφό του, τον Ιωάννη, μέσα στο πλοiάριο, μαζί με τον πατέρα τους Ζεβεδαίο, ενώ διόρθωναν τα δίχτυα τους, και τους κάλεσε. Κι εκείνοι αμέσως τον ακολούθησαν, αφήνοντας το πλοiάριο και τον πατέρα τους.

Και γύριζε σε όλη τη Γαλιλαία, διδάσκοντας στις συναγωγές τους και κηρύττοντας το Ευαγγέλιο της Βασιλείας και θεραπεύοντας στο λαό κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία.

Ευαγγέλιο της ημέρας

Ξεκινώ για να σε βρω (2) Σένα ψάχνω Θεέ
άκουσε την προσευχή (2) των παιδιών σου Θεέ.

1. Συ Θεέ είσ' η ζωή, δεν υπήρχα εγώ.
Συ χαρίζεις τη ζωή, πλάσμα Σου είμ' εγώ.

2. Συ 'σαι Κύριε το φως, κι είμαι εγώ τυφλός.
Με φωτίζει ο λόγος σου, κάνε Κύριε να δω.

ΑΝΤΙΦΩΝΟ

Ο Κύριος **εί**ναι το φως μου,
ο Κύριος **εί**ναι Σωτήρας μου.

Πατέρα γλώσσες χρώματα
δεν ξέρει η καρδιά Σου
τον άρτο Σου προσφέρουμε
για όλα τα παιδιά Σου. (2)

Πατέρα που μας έκλεισες
θερμά μέσ' την καρδιά Σου
τον οίνο Σου προσφέρουμε
για όλα τα παιδιά Σου. (2)

Συ, στ' ακρογιάλι σαν φτάνεις,
για σοφούς και για πλούσιους δεν ψάχνεις.
Μόνο σε μένα «Ακολούθα με», λες.

**Κύριε, Εσύ με κοιτάς μες τα μάτια
τ' όνομά μου με χαμόγελο λες.
Στ' ακρογιάλι τη βάρκα μου αφήνω
και μαζί σου θάλασσα άλλη ζητώ.**

Συ, μες τη βάρκα μου, ξέρεις
δεν υπάρχουν σπαθιά ή χρυσάφι.
Μόνο τα δίχτυα κι ο σκληρός μου ο μόχθος.

Συ, σ' άλλες λίμνες ψαρεύεις.
Με λαχτάρα οι ψυχές Σε προσμένουν.
Καλέ μου φίλε, με ονομάζεις.

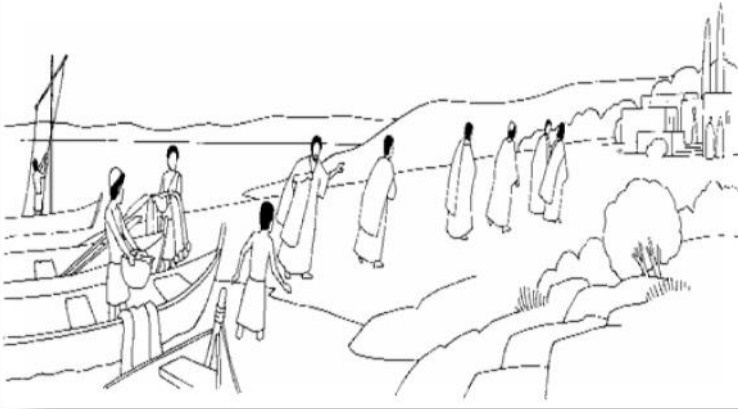

Πάρε, Κύριε, και δέξου
όλη μου τη μνήμη, όλη μου τη νόηση,
όλη μου τη θέληση, όλη μου την ελευθερία.
Κύριε, Εσύ μου τα έδωσες,
σ' Εσένα πάλι τα προσφέρω,
στη διάθεσή σου ολότελα τ' αφήνω.
Δώσε μου την αγάπη σου,
δώσε μου τη χάρη σου
κι αυτό μου είναι αρκετό.

Σκέπη και καταφυγή μέσ' την καταιγίδα
φάρος που μας οδηγεί και ζωής πηγή.
Είναι η Μαρία, Μάνα του Χριστού.
Είν' η σωτηρία του κάθε πιστού.

Των θλιμμένων η χαρά και η ευτυχία
τους γιατρεύεις τρυφερά, τους δίνεις φτερά.
Ω γλυκιά ελπίδα κείνων που πονούν,
ατσαλένια ασπίδα όσων πολεμούν.

«Κι εκείνοι αμέσως τον ακολούθησαν,
αφήνοντας το πλοιάριο και τον πατέρα τους.»

Κ Α Λ Η Ε Β Δ Ο Μ Α Δ Δ Α